

UWV

Kennisverslag

2018-7

Carla van Deursen
Ed Berendsen

LANGDURIG ZIEKE WERKNEMERS

Wat leren de 42e-weeksmeldingen ons over verzuim bij grote en kleine bedrijven, achtergrondkenmerken, WIA-instroom en verzuimduur?

Kenniscentrum UWV

Mei 2018

Het UWV Kennisverslag is te vinden op

<https://www.uwv.nl/kennis>

Voor vragen over de publicatie:

telefoon (020) 687 51 88 of (020) 687 54 89

Carla van Deursen
Ed Berendsen

Een kwart van de langdurig zieken doet een WIA-aanvraag

Langdurig zieke werknemers

Samenvatting

Als een werknemer 42 weken ziek is, moet de werkgever dit melden aan UWV.

De registratie hiervan gebruiken we om zicht te krijgen op de ontwikkelingen in het langdurig verzuim in Nederland en de relatie hiervan met de WIA-instroom.

De gegevens kunnen ons ook helpen beter te voorspellen hoeveel werknemers het volgende kalenderjaar een WIA-aanvraag zullen doen. Over de langdurig zieken kunnen we de volgende conclusies trekken:

- In 2016 werden naar schatting 12.700 werknemers van kleine bedrijven en 67.100 van grote bedrijven langdurig ziek. Dit is 1,2 respectievelijk 1,8% van de werknemers bij die bedrijven.
- Bij de grote bedrijven steeg het percentage werknemers dat langdurig verzuimt tussen 2013 en 2016 met 35%, bij kleine bedrijven met 23%. Gemiddeld is de stijging 32%.
- Van de langdurig zieken doet een kwart na 2 jaar ziekte een WIA-aanvraag. Dit aandeel is stabiel.

1

Berendsen, E. & Deursen, C. van (2017).
Wat is er aan de hand met de WIA? UWV
Kennisverslag 2017-5. Amsterdam: UWV.

Verandering in langdurig verzuim van werknemers?

In 2016 steeg de WIA-instroom van werknemers sterk. De vergrijzing verklaarde de stijging voor slechts een deel¹. We vroegen ons daarom af of er ook meer langdurig zieke werknemers zijn. Dit zou een aanwijzing kunnen zijn dat de oorzaak van de stijging in de arbeidsomstandigheden of het verzuim- en re-integratiebeleid van bedrijven ligt. Onder langdurig zieken verstaan we in dit artikel werknemers die minimaal 42 weken ziek zijn.

In dit artikel geven we antwoord op de volgende vragen:

- Hoeveel werknemers zijn langdurig ziek en hoe is dat verdeeld over kleine en grote bedrijven?
- Zijn er leeftijdsgroepen of bedrijfstakken waarin het aantal langdurig zieken meer dan gemiddeld groeit?
- Hoeveel procent van de langdurig zieken doet een WIA-aanvraag en wat is de duur van het langdurig verzuim?

Als het percentage langdurig zieken dat een WIA-aanvraag doet over de tijd voldoende stabiel is, kunnen we de langdurig zieken ook gebruiken om de WIA-instroom beter te voorspellen. Voordat we de onderzoeksvragen beantwoorden, beschrijven we eerst welke bron van langdurig ziekteverzuim we gebruiken en hoe we de gegevens hieruit bewerken.

Geen betrouwbare statistiek langdurig verzuim

Eind jaren 90 van de vorige eeuw kende Nederland meerdere openbare bronnen met gedetailleerde informatie over het ziekteverzuim in Nederland, onder andere vanuit Gak Nederland bv, wat een voorloper van UWV was. Met het stapsgewijs privatiseren van de Ziektewet tussen 1994 en 1996 zijn deze bronnen opgedroogd. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) experimenteerde begin deze eeuw met een centrale verzuimstatistiek, gevoed vanuit arbodiensten. Deze statistiek bleek niet haalbaar. Nu heeft het CBS nog 2 beperkte statistieken, namelijk de *Kwartaalenquête Vacatures en Ziekteverzuim onder bedrijven* en de *Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden* (NEA) onder werknemers. De eerste geeft helemaal geen zicht op het langdurig verzuim. De tweede geeft een vertekend beeld, omdat de enquête op zelfrapportage van werknemers is gebaseerd en langdurig zieken een kleinere kans hebben om in de steekproef te worden opgenomen². Bovendien wordt alleen naar de verzuimdagen in de laatste 12 maanden gevraagd, waardoor het verschil tussen eerste en tweede ziektejaar verloren gaat. Momenteel verkent het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) of het mogelijk is een verzuimcurve over de gehele periode van ziekteverzuim (2 jaar) op te stellen.

2

De NEA sluit mensen die geen dienstverband meer hebben uit van de enquête en juist langdurig zieken hebben een verhoogde kans om hun dienstverband te verliezen.

UWV registreert meldingen langdurig verzuim

Zoals hierboven aangegeven, is er in Nederland geen goede informatie over langdurig verzuim. Welke informatie kan UWV zelf op dit punt leveren? Over mensen die een beroep doen op de Ziektewet heeft UWV veel informatie, maar niet over werknemers die onder de loondoorbetalingsverplichting van de werkgever vallen³. UWV heeft voor deze laatste groep slechts 2 taken in de eerste 2 ziektejaren, waardoor we maar beperkt gegevens beschikbaar hebben. De eerste taak betreft het desgevraagd afgeven van een deskundigenoordeel: zowel de werknemer als de werkgever kunnen bij UWV een second opinion aanvragen over onder andere de (on)geschiktheid voor het eigen werk of het passend zijn van de re-integratie. De tweede taak betreft het op het juiste moment sturen van een alerterings- en een attenderingsbrief (zie box 1). Met het oog hierop zijn werkgevers verplicht een werknemer bij UWV te melden wanneer hij 42 weken ziek is. Deze 42e-weeksmeldingen

3

Deursen, C. van, Dumhs, L. & Schreuder, F. (2017). *UWV Monitor ontwikkelingen Ziektewet 2010-2016*. Amsterdam: UWV.

vormen een voorbode voor de WIA-instroom 1 jaar en 10 weken later. De registratie van deze meldingen is niet primair bedoeld om het langdurig verzuim te monitoren en werd nooit voor dit doel gebruikt. De stijging van de WIA-instroom vormde echter aanleiding om deze cijfers zodanig te bewerken dat ze bruikbaar worden voor monitordoeleinden (zie box 1).

Box 1

Bewerkingen op registratie 42e-weeksmeldingen werknemers en afbakening klein-groot

Waarom worden 42e-weeksmeldingen gedaan?

Werkgevers zijn wettelijk verplicht een melding bij UWV te doen als een werknemer 42 weken ziek is. Dit geldt voor alle werknemers die op of na 1 augustus 2008 ziek zijn geworden. De melding is niet vrijblijvend: als de werknemer te laat ziek wordt gemeld, kan UWV een boete opleggen van maximaal € 455. De werkgever is niet verplicht ook het herstel door te geven, maar dat kan wel. UWV gebruikt de 42e-weeksmelding om tegen het einde van het eerste ziektejaar de werkgever en werknemer een alerteringsbrief te sturen. Die wijst op de verplichting om het eerste ziektejaar te evalueren. Verder stuurt UWV bij 88 weken ziekte de werknemer een brief waarin wordt gewezen op de mogelijkheid om een WIA-uitkering aan te vragen na 2 jaar ziekte (de attenderingsbrief). UWV stuurt deze brief naar alle werknemers met een openstaande ziekmelding. Een deel van de werknemers krijgt dus deze brief terwijl ze alweer volledig hersteld zijn.

Tekortkomingen met het oog op analyse en oplossingen

De UWV-registratie van de 42e-weeksmeldingen is uitsluitend ingericht met als doel de alerterings- en attenderingsbrief te kunnen sturen en niet voor analysedoeleinden. Vanuit dit laatste oogpunt heeft de registratie een drietal tekortkomingen, waarvoor we een oplossing moesten vinden.

Hersteldatum niet altijd bekend

Omdat herstel niet altijd gemeld wordt, is onduidelijk of een zieke werknemer de maximale duur van 2 jaar ziek blijft, of dat hij voor die tijd al hersteld is. We lossen dit op door de meldingen aan de WIA-aanvragen te koppelen. Als iemand een WIA-aanvraag doet, nemen we aan dat hij de volle 2 jaar ziek blijft. Als op de ziekmelding geen WIA-aanvraag volgt, nemen we aan dat de werknemer eerder hersteld is. We doen de aanname dat deze groep 'niet hersteld gemelden' hetzelfde herstelpatroon heeft als de groep waarvan de hersteldatum wel is doorgegeven.

Meldingen worden vaak te vroeg gedaan

Een tweede tekortkoming is dat een deel van de werkgevers niet tot 42 weken wacht, maar de melding (veel) eerder doet. In 2012-2014 betrof gemiddeld 22% van de meldingen een ziekteperiode korter dan 42 weken. Deze worden uiteraard buiten de analyse gelaten. We krijgen echter niet van elke te vroege melding een hersteldatum door, dus ook daarvan zal een deel feitelijk voor de 42 weken hersteld zijn. Voor verdere zuivering gebruiken we daarom de registratiedatum: de datum waarop UWV de melding van de werkgever heeft binnengekregen en vastgelegd. Alle verzuimen zonder hersteldatum die al voor de 36e ziekteweek zijn gemeld, sluiten we uit. Dit vanuit de aanname dat als de ziekte 6 of meer weken te vroeg wordt gemeld, de kans groot is dat het verzuim de 42 weken niet haalt. Hierdoor worden

over de periode 2012-2014 nog eens 2,1% van de overgebleven meldingen verwijderd (n = 4.300). De grens van 36 weken is een arbitraire keuze.

Volledigheid meldingen niet gegarandeerd

Tot slot weten we niet of werkgevers ook altijd alle 42e-weekszieken melden. Op te late melding staat een boete, maar als de werknemer binnen 2 jaar herstelt, blijft het niet melden onbekend. Uit analyse blijkt echter dat aan de meeste WIA-claimbeslissingen ook een 42e-weeksmelding is voorafgegaan. Uit een beperkt dossieronderzoek onder WIA-aanvragers zonder voorafgaande 42e-weeksmelding blijkt dat het meestal bijzondere situaties betreft, waarin er gedurende de eerste 2 ziektejaren al een relatie is met UWV. Voorbeelden hiervan zijn werknemers die al een arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben en zo ernstig ziek zijn dat ze een vervroegde aanvraag voor een IVA-uitkering doen of die recht hebben op een Ziektewet-uitkering (door no-riskpolis, zwangerschap). Op basis hiervan nemen we aan dat de 42e-weeksmeldingen voldoende beeld geven van de reguliere langdurig zieken.

Schatting

Onze oplossingen voor de tekortkomingen zijn niet sluitend. De aantallen die we geven vormen daarmee geen 'harde' telling, maar een zo goed mogelijke benadering van de werkelijkheid; een schatting dus.

Afbakening klein en groot bedrijf

Het onderscheid tussen kleine en grote bedrijven maken we op basis van de gemiddelde loonsom in 2014. Als deze onbekend is, vullen we dit in met de loonsom van het dichtstbijzijnde kalenderjaar waarover wel een loonsom bekend is. De grens tussen groot en klein hebben we gelegd bij een loonsom van € 797.500. Dit komt overeen met 25 keer de gemiddelde loonsom zoals vastgesteld voor 2014 door het Centraal Planbureau. De gehanteerde eenheid is het fiscaal nummer.

Afwijking van verantwoordingsinformatie

In verantwoordingsverslagen van UWV staat een telling van de 42e-weeksmeldingen. Zoals toegelicht betreft dit niet uitsluitend 42e-weekszieken, maar ook werknemers die korter ziek zijn. De aantallen in de verantwoordingsinformatie zijn daarom veel hoger dan de aantallen in dit artikel. In 2016 bijvoorbeeld legde UWV 111.900 meldingen vast, waarvan volgens onze schatting 79.900 mensen daadwerkelijk 42 weken ziek zijn⁴.

4

UWV (2017). *Kwantitatieve informatie 2016*.

Aantal langdurig zieken bij kleine en grote bedrijven

Het aantal langdurig zieke werknemers steeg van 66.700 in 2012 naar 79.900 in 2016 (tabel 1). De grootste stijging vond van 2014 op 2015 plaats. Dit was - achteraf gezien - een voorbode voor de stijging van de WIA-instroom 1 jaar later⁵. De grote meerderheid van de langdurig zieken werkt bij een grote werkgever (> 25 werknemers, zie box 1 voor precieze definitie). In het meest recente jaar waarover we cijfers hebben, 2016, hebben werkgevers 79.900 langdurig zieke werknemers gemeld bij UWV. Daarvan was 16% afkomstig van kleine werkgevers en 84% van grote werkgevers. Bij de kleine werkgevers betrof het meestal 1 ziektegeval, een enkele had er 2 of meer. Voor een klein bedrijf is een langdurig zieke een bijzonderheid: in 2016 had van de 344.000 kleine bedrijven slechts 3,3% te maken met 1 (of meer) langdurig zieke(n). De grote bedrijven hebben veel vaker te maken met langdurig ziekteverzuim: 40,1% van alle grote bedrijven in 2016. Gemiddeld melden de grote werkgevers ruim 5 langdurig zieken per jaar.

5

Berendsen, E. & Deursen, C. van (2017). *Wat is er aan de hand met de WIA? UWV Kennisverslag 2017-5*. Amsterdam: UWV.

Tabel 1

LANGDURIG ZIEKE WERKNEMERS EN HERKOMSTGROEPEN, GROOT VERSUS KLEIN, 2012-2016

	Klein	Groot	Totaal*
Aantal langdurige zieken (≥ 42 weken ziek)			
2012	12.600	53.300	66.700
2013	10.800	51.500	62.500
2014	10.900	56.700	67.800
2015	12.000	64.900	77.100
2016	12.700	67.100	79.900
% werkgevers met 1 of meer langdurig zieke(n)			
2012	3,2%	36,7%	6,0%
2013	2,9%	36,6%	5,7%
2014	3,0%	39,4%	6,0%
2015	3,3%	41,2%	6,5%
2016	3,3%	40,1%	6,4%
% werknemers dat langdurig ziek wordt			
2012	1,1%	1,3%	1,3%
2013	1,0%	1,3%	1,2%
2014	1,0%	1,4%	1,4%
2015	1,2%	1,7%	1,6%
2016	1,2%	1,8%	1,6%

* Het totaal is – vooral in 2012 – iets groter dan de som van groot en klein, omdat bij een klein deel van de langdurig zieken de omvang van de werkgever onbekend is. Bij de 42e-weekmelding wordt vaak het werkgeversnummer opgegeven. Niet van alle werkgevers was dit te herleiden naar een fiscaal nummer. Deze werknemers zijn daarom niet in de categorie groot of klein opgenomen, maar zijn wel meegeteld bij het totaal.

Kans op langdurig zieke werknemer

Om de ontwikkeling van het aantal langdurig zieken te beoordelen, kijken we naar de kans dat een werknemer langdurig ziek wordt. Waarom alleen de vaste werknemers en niet de tijdelijke? Uit enquêteonderzoek onder werknemers die 42 weken ziek zijn, blijkt dat 96% een vast contract heeft⁶. Daarnaast geldt dat kleine werkgevers vaker met tijdelijke dienstverbanden werken dan grote⁷. Dit geeft vertekening in de onderlinge vergelijking tussen kleine en grote bedrijven. Bij kleine bedrijven zou dan immers het percentage langdurig zieken relatief te laag worden geschat.

Bij de kleine bedrijven stijgt het percentage langdurig zieke werknemers: van 1,0% in 2013 naar 1,2% in 2016. Bij de grote werkgevers is de stijging sterker: van 1,3% in 2013 naar 1,8% in 2016. Dit zijn stijgingen van respectievelijk 23% en 35%. Gemiddeld steeg de kans tussen 2013 en 2016 met 32% (van 1,2% naar 1,6%). Ditzelfde patroon zien we bij de WIA-instroom⁸.

Grootste stijging bij 60-plussers

Van de langdurig zieken is – gemiddeld over 2012–2016 – 39% jonger dan 45 jaar en 61% is 45 jaar of ouder. De gemiddelde leeftijd is 47 jaar. Het aantal langdurig zieken is in bijna alle leeftijdsgroepen gegroeid tussen 2012 en 2016, uitgezonderd bij de 16-25-jarigen. De groei is het sterkst in de leeftijdsgroep van 60 tot 65 jaar. Het aantal langdurig zieken verdubbelde daar van 4.800 in 2012 (1,6%) naar 11.200 in 2016 (2,6%) (niet in tabel)⁹. In die leeftijdsklasse groeide tegelijkertijd ook het aantal werknemers met een vast dienstverband. Dit laatste komt doordat de regelingen voor vervroegde uittreding zijn afgebouwd. Vanwege deze afbouw en de verhoging van de pensioenleeftijd werken mensen langer door, wat een

6

Dumhs, L. & Deursen, C. van (2017). Re-integratie langdurig zieke werknemers. *UWV Kennisverslag 2017-3*. Amsterdam: UWV.

7

Deursen, C. van, Dumhs, L. & Schreuder, F. (2017). *UWV Monitor ontwikkelingen Ziektewet 2010-2016*, p. 15. Amsterdam: UWV.

8

Deursen, C. van (2018). Minder beroep op de WGA bij eigen risico dragen? *UWV Kennisverslag 2018-5*. Amsterdam: UWV.

9

Het percentage langdurig zieken is berekend ten opzichte van het aantal dienstverbanden 1 jaar eerder.

10

Westerhout, E. (1995). Arbeidsongeschikt of werkloos? Een verdeelmodel voor de inactiviteit. Centraal Planbureau, kennismemorandum 120.

11

Berendsen, E. & Rijnsburger, P. (2017). Volumeontwikkelingen. *UWV Kennisverslag 2017-8*. Amsterdam: UWV.

12

Jong, Ph., Heyma, A. & Hop, P. (2002). WAO-instroom in de Bouw. p. 7. Den Haag/Amsterdam: APE/SEO.

gewenst beleidseffect is. De introductie van vervroegde uittredingsregelingen begin jaren 80 van de vorige eeuw zorgde ervoor dat de instroom van oudere werknemers in de arbeidsongeschiktheidsregelingen daalde¹⁰. Nu gebeurt het omgekeerde en stijgt de WIA-instroom van ouderen weer^{11,12}. Nog steeds haalt echter de overgrote meerderheid van de werknemers de pensioenleeftijd zonder voortijdig uit te vallen. Iets meer dan de helft van de langdurig zieken zijn vrouwen (55%). Dit aandeel is sinds 2012 stabiel.

Sterkste groei bij overheid en zorg en welzijn

Het aantal langdurig zieken is het sterkst gegroeid in de bedrijfstakken overheid en zorg en welzijn. In de bouwsector, bij de uitzendbedrijven in sector 52 en bij de bedrijfstak overig bedrijf en beroep daalt het aantal langdurig zieken juist. Bij de eerste 2 bedrijfstakken hangt dit samen met de krimp van het aantal werknemers in deze sectoren.

Kwart doet WIA-aanvraag

We weten nu hoeveel langdurig zieken er zijn en waar de groei zit. Maar hoe zit het met de WIA-aanvragen? Hoeveel langdurig zieken herstellen ergens tussen de 42 weken en het einde van de 2 jaar wachttijd voor de WIA en hoeveel doen een WIA-aanvraag? Zoals aangegeven in box 1 krijgen we niet van iedere langdurig zieke werknemer de hersteldatum door. Hoe kunnen we de werknemers die echt 2 jaar ziek blijven en een WIA-aanvraag doen, toch onderscheiden van degenen die al eerder herstelden? We doen dit door de langdurig zieken te koppelen aan een databestand met daarin alle WIA-aanvragen. Nu kunnen we de langdurige zieken in 3 groepen verdelen:

1. Hersteld tussen 42 en 104 weken: langdurig zieken die binnen 2 jaar herstellen en van wie de hersteldatum aan UWV is doorgegeven.
2. WIA-aanvragers: mensen die 2 jaar ziek blijven en een WIA-aanvraag doen.
3. Hersteldatum onbekend: langdurig zieken van wie geen hersteldatum is doorgegeven en die geen WIA-aanvraag doen.

Tabel 2 laat zien hoe de langdurig zieken verdeeld zijn over deze 3 groepen. Vanwege de benodigde koppeling aan de WIA-aanvragen kunnen we op dit moment niet verder kijken dan 2014¹³. Het percentage WIA-aanvragers is constant in de jaren 2012–2014: gemiddeld doet een kwart van de langdurig zieke werknemers een WIA-aanvraag, 29% bij de kleine bedrijven en 24% bij de grote bedrijven. Deze percentages zijn stabiel. Dit betekent dat de langdurig zieken een goede voorspeller zijn van de WIA-instroom.

WIA-aanvragers iets ouder

De WIA-aanvragers verschillen van de langdurig zieken die voor het einde van de wachttijd herstellen op de kenmerken leeftijd, geslacht en sector. De verschillen zijn echter niet groot. Het percentage langdurig zieken dat een WIA-aanvraag doet, stijgt met de leeftijd. Bij kleine bedrijven is deze stijging wat sterker dan bij de grote bedrijven. Bij de kleine bedrijven vragen de mannen vaker dan de vrouwen een WIA-uitkering aan (50 versus 45%), bij de grote bedrijven is er geen sekseverschil.

Ook tussen bedrijfstakken zijn er verschillen. Bij de kleine bedrijven zien we in de bedrijfstakken transport en overige bedrijf en beroep relatief meer langdurige ziektegevallen uitmonden in een WIA-aanvraag. Bij de grote bedrijven is dit relatief vaak het geval in de bedrijfstakken landbouw, visserij en voeding, uitzendbedrijven (sector 52) en overige bedrijf en beroep.

13

Voor de langdurig zieken in 2015 hebben we de WIA-aanvragen van 2017 nodig en die waren ten tijde van deze analyse nog niet beschikbaar.

Tabel 2

VERDELING LANGDURIG ZIEKEN NAAR DUURCATEGORIE, KLEINE EN GROTE WERKGEVERS (2014-2016)

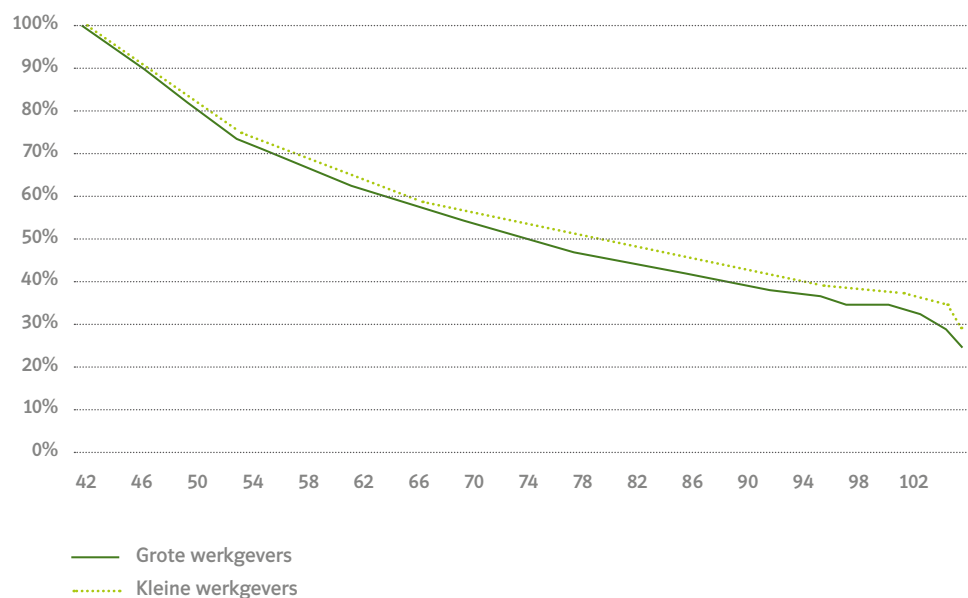
	Groep 1: 42-104 weken	Groep 2: WIA- aanvraag	Groep 3: hersteld- datum onbekend	Totaal	% WIA- aanvraag	% onbekend
Kleine werkgever						
2012	3.700	3.300	4.200	11.200	29%	38%
2013	4.100	3.100	3.300	10.600	29%	31%
2014	4.600	3.500	4.000	12.100	29%	33%
Grote werkgever						
2012	25.400	12.200	13.800	51.400	24%	27%
2013	29.400	13.700	11.000	54.100	25%	20%
2014	34.900	15.500	13.200	63.600	24%	21%
Totaal						
2012	29.200	15.600	18.100	62.900	25%	29%
2013	33.600	16.900	14.400	64.900	26%	22%
2014	39.600	19.100	17.300	75.900	25%	23%

*De aantallen zijn steeds afgerond op honderdtallen, maar alle berekeningen zijn uitgevoerd op de exacte aantallen. Hierdoor kan het totaal afwijken.

Ruwe schatting verzuimduur

Hoe verloopt de duur van het ziekteverzuim bij langdurig zieken die geen WIA-aanvraag doen? Figuur 1 geeft hiervan een ruwe schatting voor de werknemers die tussen 2012 en 2014 langdurig ziek werden. We hebben hierbij de aanname gedaan dat het verloop van het herstel bij de langdurig zieken zonder hersteldatum hetzelfde is als bij degenen met hersteldatum. Uit figuur 1 is op te maken dat bij de kleine werkgevers 27% van de langdurig zieken binnen het eerste ziektejaar herstelt en bij de grote werkgevers 29%. Bij de grote werkgevers vindt ook in het tweede ziektejaar meer herstel plaats. Bij de grote werkgevers is na 73 weken de helft uitgestroomd, bij kleine werkgevers is dit pas na 76 weken het geval. Tussen de 100 en 103 weken ziekte vindt nog extra herstel plaats. Waarschijnlijk worden dan verzuimen afgesloten van werknemers die voldoende hersteld zijn om geen WIA-uitkering aan te hoeven vragen. Na 103 weken is bij de kleine werkgevers 29% niet uitgestroomd, bij de grote werkgevers 24,5%. Dit betreft de langdurig zieken die een WIA-aanvraag doen.

Figuur 1

RUWE SCHATTING VERZUIMDUUR VAN LANGDURIG ZIEKEN, KLEINE EN GROTE WERKGEVERS (2012-2014)

Toekomstige toepassingen

De registratie bij UWV van werknemers die 42 weken ziek zijn, kunnen we gebruiken om het aantal langdurig zieke werknemers in Nederland en hun herstelpatroon te schatten. Bij ontwikkelingen in het aantal langdurig zieken kunnen we lokaliseren waar de stijging of daling zich vooral voordoet: welke leeftijdsgroepen, welke sectoren, mannen of vrouwen, grote of kleine bedrijven? Deze informatie helpt de veranderingen in de WIA-instroom te verklaren. De registratie helpt omgekeerd ook om beter te voorspellen hoeveel werknemers het volgende kalenderjaar een WIA-aanvraag zullen doen. Kanttekening bij de cijfers over langdurig zieken blijft altijd dat de registratie van 42e-weeksmeldingen onvolledig is. We hebben daarom bepaalde aannames moeten doen, om de ontbrekende informatie in te vullen. Bij het gebruik van de cijfers voor ramingsdoeleinden over aantallen langdurig zieken moeten daarom altijd marges ingebouwd worden. Voor het volgen van trends in de tijd vormen de gebreken in de registratie geen probleem, zolang er geen trendbreuken in de gebreken zitten.

